

skulle væk? Det er et krav, der så at sige er tilføjet. Det var ikke en del af det oprindelige. Vil hr. Ulrik Kragh bekræfte det?

Vil han ligeledes bekræfte vedrørende kravet om, at den åbenlyse hashhandel skulle væk, at det er den i dag, at Pusher Street er lukket, at christianitterne har været positive over for at få hashhandelen væk sammen med politiet?

Og vil hr. Kragh endelig redegøre for, hvorfor man så siger nej til fondsfordeling, som er en oplagt fremstrakt hånd fra Christiania i et forsøg på at finde en mindelig løsning, på at finde et kompromis?

Er det, man lægger op til fra regeringens side, uanset hvad hr. Kragh siger, i virkeligheden ikke, at man møder en fremstrakt hånd med en jernnæve?

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Jeg vil gerne indlede med at sige, at de krav, der blev stillet, altså ikke var fra regeringen, men fra et bredt flertal i Folketinget. Det synes jeg er væsentligt at holde sig for øje.

Det er fuldstændig korrekt, at det kollektive ledelsessystem og den kollektive brugsmulighed, man har haft på Christiania, ikke var en del af kravet, men jeg ser det som meget, meget fornuftigt, at vi, når vi nu ændrer systemet, således at de ting, der har været med til at generere problemerne på Christiania, bliver fjernet, så får fundet en helhedsløsning. Det er jo netop derfor, vi i et helt år har haft Christianiaudvalget til at arbejde på et sæt anbefalinger, som kunne give nogle gode, positive muligheder for, hvordan man kunne gøre tingene.

Når jeg er meget, meget skeptisk over for fondsmodellen, er det ud fra de vilkår, som jeg redegjorde for i min ordførertale, nemlig at Christiania jo har haft muligheden for at gribe i egen barm, men med selvforvaltningssystemet ikke har formået at gøre det.

Vi er villige til at kigge på mange forskellige modeller og vil jo lægge Christianiaudviklingen over til den nye institution, således at vi kan få fundet en god og rimelig model, der kan imødekomme de forskellige ting, der kan være med til at fastholde de positive elementer. Men der skal ikke være tvivl om, at det personlige juridiske ansvar er en del af det, vi ønsker i fremtidens Christiania.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Tak for svaret. Hermed siger hr. Ulrik Kragh jo, i hvilken fuldstændig umulig situation regeringen anbringer dem, man forhandler med, i.

Jeg har simpelt hen aldrig oplevet en regering eller et flertal i Folketinget, der starter med at spille ud med en stribe krav, og når de krav så er opfyldt – nogle af dem – så kommer der nye krav oveni. Hvordan skal man nogen sinde kunne lave aftaler med en part, der forhandler på den måde, at når de oprindelige krav imødekommes, så dynger man nye krav oveni?

Jeg vil gerne sige til hr. Ulrik Kragh, at det da ikke er et eksempel på en forhandling, det er da ikke et eksempel på forsøg på dialog, det er da ikke et eksempel på en fremstrakt hånd; det er et eksempel på en meget utroværdig, magtfuldkommen partner, der siger: I kan gøre præcis, hvad I vil, for vi har besluttet, at vi vil af med Christiania i dens nuværende form. Ellers var det vel helt naturligt at lægge de krav ud fra starten, som den anden part skulle opfylde.

Jeg synes, at hr. Ulrik Kragh med sine egne ord bekræftede, at det, regeringen søger, er konfrontation og desværre ikke dialog.

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Nu er det således, at regeringens Christianiaudvalg i hele perioden har haft til opgave at forsøge at inddrage christianitterne i arbejdet. Det har Christiania ikke ønsket. Derfor er det ordspil med, at vi ikke skulle være interesserede i at inddrage andre, simpelt hen ikke ret og rimeligt, for det har været forsøgt, men det har Christiania ikke ønsket.

Hr. Villy Søvnald lægger det ligesom ud, som om vi stiller nye krav. Nej, historien og rækkefølgen i det her er, at for 2 år siden sagde Folketinget meget bredt til Christiania: Det holder ikke, hvis ikke I kan gribe i egen barm på de her fire områder. Det kunne man ikke, og så tog vi konsekvensen på daværende tidspunkt. Efter det år, som blev givet af Folketinget, havde man forspildt sin chance.

Nu har vi så brugt yderligere et år på at finde ud af, hvordan vi så kan lave den bedst mulige løsning, således at vi imødekommer de christianitter, som har passet hver sit, som har levet op til lokalplanen, og som har levet op til lovgivningen, og giver dem en god mulighed for at etablere et Christiania i fremtiden, samtidig med at vi siger: De elementer, som på Christiania har